

De bedieningen van Paulus en Mozes

2 Corintiërs 3 en 4 is een belangrijk gedeelte in de Schrift, want Paulus zet twee periodes (van beheer van God) naast elkaar, zodat de verschillen zichtbaar zijn.

Twee bedieningen:

Mozes

Tafels van steen
Ons werk
Letter
Dood(t)
Bediening van de dood
Veroordeling
Verdwijnend
Heerlijkheid
Bedekking over aangezicht

Paulus

Tafels van vlees: de harten
Bekwaamheid uit God
Geest
Maakt levend
Bediening van de geest
Gerechtigheid
Blijvend
Overvloedige heerlijkheid
Onbedekt aangezicht

Paulus heeft een duidelijk andere bediening dan Mozes. Bij Mozes gaat het om het oude verbond, zoals Jeremia 31:31-34 onomwonden zegt. Het oude moest plaats maken voor het nieuwe verbond:

³¹ *Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal.*

³² *Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaderen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN.*

³³ *Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.*

³⁴ *Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.*

Israël verbrak het verbond dat Mozes op stenen tafels ontving, voordat hij van de Sinai afdaalde. Als teken ervan liet Mozes ze uit zijn handen vallen, zodat de tafels braken. Daarna ging hij opnieuw de berg op en ontving ze nogmaals uit de hand van Jahweh.^{vs.32}

Hun afvalligheid van Jahweh blijkt ook uit het noemen van de twee huizen, Israël en Juda, de tien stammen en de twee stammen, die allemaal in ballingschap gingen. Het steen waarvan de tafels gemaakt waren, wees op de hardheid van het oude.

Het nieuwe verbond zal in hun harten gegraveerd worden^{vs.33}; dan zal er die nauwe relatie tussen Jahweh en zijn volk zijn, iets waar Hij al zo lang naar verlangt.^{vs.33,34}

Dit is het nieuwe verbond dat draait om de beide huizen van in totaal twaalf stammen. De schrijver van Hebreeën zegt daar in hoofdstuk 8:8-12 het nodige over. Strikt genomen gaat het dan niet langer om een echt verbond, want daarbij moesten beide partijen zich aan de gestelde regels houden. Bij het nieuwe verbond doet God alles door zijn geest.

Paulus spreekt in 2 Corintiërs 3:6 over een nieuw verbond. Dat zet hij in contrast met de bediening van de wet, het oude verbond van de letter. Ging het in de oude situatie om 'ons werk' (werken van de wet), de bediening van de geest bij Paulus zegt: 'onze bekwaamheid is uit God.'

Paulus gebruikt wel het woord ‘verbond’, maar dat doet hij om helder te krijgen dat het om iets nieuws gaat, iets dat wezenlijk anders is dan het oude verbond bij Israël.

De letter van het oude verbond doodt; de geest maakt levend! In de oude situatie bij Israël werd de Thora (wet) op de mens (vlees) gelegd; dat leidde tot de dood.

Paulus formuleert dat in Romeinen 7:9,10 zo:

⁹ *Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven*

¹⁰ *en het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn*

Door (de bediening van) de geest geeft God leven *in* (het hart van) de gelovige. En door die geest van God bezat Paulus de bekwaamheid (het vermogen) om zijn bijzondere bediening te volbrengen. Wij delen als gelovigen in die bediening! De geest werkt ook in ons.

De letter van het oude verbond bracht veroordeling. Het was een bediening van de dood.

Bij het nieuwe verbond voor Israël is de geest van God het belangrijkste. Die schrijft de Thora in de (vlezen) harten van de zonen van Israël.

Bij Paulus gaat het ook om de bediening van de geest, die in de gelovige komt wonen en hen zo doet delen in het nieuwe leven van Christus. Deze bediening van Gods geest brengt geen veroordeling, want er is geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn (Romeinen 8:1), maar gerechtigheid: je ontvangt alles van Hem, want je kwam alles tekort.

En de kracht van de geest leidt tot een levenswandel, een gedrag dat tot Zijn eer is, ook dat is gerechtigheid. Je doet recht aan de waarheid van het evangelie, dat kracht van God tot redding is, in ons leven elke dag.

Met dit nieuwe, de bediening van de geest, de genade die Paulus verkondigde, kwam een grotere heerlijkheid dan bij het oude verbond op de Sinaï. Bij het oude las Mozes voor en na het voorlezen deed hij een bedekking voor zijn (aan)gezicht ^{Ex.34:29-35}.

- ²⁹ *Toen Mozes van de berg Sinai afdaalde, – de twee tafelen der getuigenis nu waren in de hand van Mozes toen hij van de berg afdaalde – wist hij niet, dat de huid van zijn gelaat straalde, doordat hij met Hem gesproken had.*
- ³⁰ *Toen Aäron en al de Israëlieten Mozes zagen, zie, de huid van zijn gelaat straalde, en zij durfden hem niet naderen.*
- ³¹ *Toen riep Mozes hen tot zich, en Aäron en al de vorsten in de vergadering keerden tot hem terug en Mozes sprak hen toe.*
- ³² *Daarna naderden al de Israëlieten en hij gebood hun al wat de HERE tot hem gesproken had op de berg Sinai.*
- ³³ *Toen Mozes geëindigd had met hen te spreken, deed hij een doek voor zijn gelaat.*
- ³⁴ *Maar wanneer Mozes kwam voor het aangezicht des HEREN, om met Hem te spreken, deed hij de doek af, totdat hij naar buiten ging; daarna ging hij naar buiten en zeide tot de Israëlieten wat geboden was.*
- ³⁵ *Wanneer de Israëlieten aan het gelaat van Mozes zagen, dat de huid van zijn gelaat straalde, deed Mozes de doek weer voor zijn gelaat, totdat hij naar binnen ging, om met Hem te spreken.*

Paulus laat zien, dat dit te maken heeft met de *verdwijnende* heerlijkheid van het oude verbond, de tien woorden. ^{Ex.34:28} De bediening van veroordeling had wel een heerlijkheid, maar die zou verdwijnen. Daarom deed Mozes na het spreken een bedekking op zijn (aan)gezicht, zodat de zonen van Israël niet zagen, dat die heerlijkheid afnam. ^{2Cor.3:7,13} De heerlijkheid (vrucht, licht, uitstraling) van het nieuwe, de bediening van de geest, de bediening van gerechtigheid ^{2Cor.3:8,9} was en is overvloedig. ^{2Cor.3:10} Deze bediening brengt geen gebondenheid, maar *vrijheid* en gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid ^{2Cor.3:17,18}, dus een *toenemende* heerlijkheid tegenover de *verdwijnende* heerlijkheid.

Paulus predikt vrijheid (genade) van de nieuwe bediening van de geest en van gerechtigheid tegenover de gebondenheid van het op het vlees gelegde oude verbond (de opgelegde tien woorden). Wij doen er goed aan, te blijven bij deze bediening ^{2Cor.4:1} van de apostel van de natiën!

Date Gorter